TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. lapkričio 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Imigracijos politika – Teisė į šeimos susijungimą – Direktyva 2003/86/EB – 5 straipsnio 4 dalis – Sprendimas dėl šeimos susijungimo prašymo – Sprendimo priėmimo termino praleidimo pasekmės – Automatinis leidimo gyventi šalyje išdavimas“

Byloje C-706/18

dėl 2018 m. lapkričio 8 d. *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Užsieniečių ginčų taryba, Belgija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. lapkričio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

X

prieš

Belgische Staat

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro šeštosios kolegijos pirmininkės pareigas einanti R. Silva de Lapuerta (pranešėja), Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja, teisėjai L. Bay Larsen ir C. Toader,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pochet, M. Jacobs ir P. Cottin, padedamų advokatų C. Decordier ir T. Bricout,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

– Europos Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga, M. Condou-Durande ir G. Wils,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvos 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 224) išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Afganistano pilietės X ir *Belgische Staat* (Belgijos valstybė) ginčą dėl to, kad pastaroji atmetė X šeimos susijungimo pagrindu pateiktą prašymą išduoti vizą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2003/86 6 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „šeimai saugoti ir šeimos gyvenimui kurti ar išlaikyti, remiantis bendrais kriterijais, turėtų būti nustatytos materialinės sąlygos naudotis teise į šeimos susijungimą“.

4 Direktyvos 2003/86 1 straipsnyje nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas – nustatyti valstybių narių teritorijoje teisėtai gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams naudojimosi šeimos susijungimo teise sąlygas.“

5 Minėtos direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

<…>

c) „globėjas“ – trečiosios šalies pilietis, teisėtai gyvenantis valstybėje narėje ir pateikiantis prašymą [dėl šeimos susijungimo] arba kurio šeimos nariai prašo šeimos susijungimo, kad prisijungtų prie jo;

d) „šeimos susijungimas“ – valstybėje narėje teisėtai gyvenančio trečiosios šalies piliečio šeimos narių atvykimas ir gyvenimas toje valstybėje narėje, kad būtų išsaugota šeima, nepaisant ar šeimos santykiai atsirado prieš atvykstant tam gyventojui, ar jam atvykus;

e) „leidimas gyventi“ – bet kuris valstybės narės valdžios institucijų išduotas leidimas, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui teisėtai būti jos teritorijoje, pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1030/2002 1 straipsnio 2 dalies a punktą, nustatantį vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą [2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1030/2002, nustatančio vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą, 1 straipsnio 2 dalies a punktą (OL L 157, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 3)];

<…>“

6 Direktyvos 2003/86 3 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva neturi poveikio valstybių narių galimybei priimti arba išlaikyti palankesnes nuostatas.“

7 Šios direktyvos 4 straipsnyje nurodyta:

„1. Pagal šią direktyvą ir laikydamosi IV skyriuje, taip pat 16 straipsnyje nustatytų sąlygų valstybės narės leidžia atvykti ir gyventi šiems šeimos nariams:

a) globėjo sutuoktiniui;

<…>“

8 Minėtos direktyvos 5 straipsnyje numatyta:

„<…>

2. Prie prašymo pridedami dokumentiniai šeimos santykių ir 4 bei 6 straipsniuose bei atitinkamais atvejais 7 ir 8 straipsniuose nurodytų sąlygų laikymosi įrodymai, taip pat šeimos nario (-ių) kelionės dokumentų patvirtintos kopijos.

Prireikus siekdamos gauti įrodymų, jog šeimos santykiai egzistuoja, valstybės narės gali apklausti globėją ir jo ar jos šeimos narius bei atlikti reikiamus tyrimus.

Nagrinėdamos prašymą dėl globėjo nesusituokusio partnerio, valstybės narės, kaip šeiminių santykių įrodymus, apsvarsto tokius veiksnius, kaip bendras vaikas, ankstesnis bendras gyvenimas, partnerystės registravimas ir kitas patikimas įrodymo priemones.

<…>

4. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą pateikusiam asmeniui kuo greičiau ir visais atvejais ne vėliau kaip praėjus devyniems mėnesiams nuo prašymo pateikimo dienos pateikia rašytinį pranešimą apie [dėl jo priimtą] sprendimą.

Išskirtinėmis aplinkybėmis, susijusiomis su prašymo nagrinėjimo sudėtingumu, pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis gali būti pratęstas.

Turi būti nurodomi motyvai, dėl kurių prašymas atmetamas. Jei sprendimas nepriimamas pirmoje pastraipoje numatyto laikotarpio pabaigoje, pasekmes nustato atitinkamos valstybės narės nacionaliniai teisės aktai.“

9 Direktyvos 2003/86 11 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Jei pabėgėlis negali pateikti oficialių dokumentinių šeimos santykių įrodymų, valstybės narės atsižvelgia į kitus tokių santykių buvimo įrodymus, vertintinus pagal nacionalinę teisę. Prašymą atmetantis sprendimas negali būti grindžiamas tik tuo, kad trūksta dokumentinių įrodymų.“

10 Šios direktyvos 13 straipsnyje nustatyta:

„1. Patenkinusi prašymą susijungti su šeima, atitinkama valstybė narė tuojau pat leidžia šeimos nariui ar nariams atvykti. Tuo atžvilgiu atitinkama valstybė narė tokiems asmenims sudaro visas sąlygas gauti reikiamas vizas.

2. Atitinkama valstybė narė šeimos nariams suteikia pirmąjį leidimą gyventi bent vieneriems metams. Šis leidimas gyventi yra atnaujinamas.

3. Šeimos nariui (-iams) suteikto leidimo gyventi trukmė iš esmės neviršija globėjo turimo leidimo gyventi galiojimo trukmės.“

Belgijos teisė

11 Pagrindinėje byloje nagrinėjamoms aplinkybėms taikomos redakcijos 1980 m. gruodžio 15 d. *Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen* (Užsieniečių atvykimo į valstybės teritoriją, gyvenimo, įsikūrimo ir išsiuntimo įstatymas) (*Belgisch Staatsblad*, 1980 m. gruodžio 31 d., p. 14584) (toliau – 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymas) 10 straipsnyje nustatyta:

„1. Atsižvelgiant į 9 ir 12 straipsnių nuostatas, Karalystėje gyventi ilgiau kaip tris mėnesius pagal įstatymą leidžiama šiems asmenims:

<…>

4° toliau nurodytiems užsieniečio, kuris bent dvylika mėnesių turi leidimą gyventi Karalystėje neribotą laiką arba bent dvylika mėnesių turi leidimą joje įsikurti, šeimos nariams. Šis dvylikos mėnesių terminas netaikomas, kai santuoka arba registruota partnerystė jau buvo sudarytos prieš užsieniečiui, pas kurį asmuo ketina persikelti, atvykstant į Karalystę arba kai sutuoktiniai arba partneriai turi bendrą nepilnametį vaiką. Šios sąlygos, susijusios su gyvenimo šalyje pobūdžiu ir trukme, netaikomos užsieniečio, kuriam gyventi Karalystėje leidžiama pagal 49 straipsnio 1 dalies antrą arba trečią pastraipą arba pagal 49/2 straipsnio 2 arba 3 dalį ar kaip asmeniui, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, šeimos nariams:

– užsieniečiui sutuoktiniui arba užsieniečiui, su kuriuo jis yra sudaręs registruotą partnerystę, Belgijoje prilyginamą santuokai, kai jis atvyksta gyventi su juo, jei abu šie asmenys yra vyresni nei dvidešimt vienų metų. Šis minimalus amžius sumažinamas iki aštuoniolikos metų, jeigu santuoka arba registruota partnerystė jau buvo sudarytos prieš užsieniečiui, pas kurį asmuo ketina persikelti, atvykstant į Karalystę;

<…>“

12 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 12a straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Kai 1 dalyje nurodytas užsienietis Belgijos diplomatui arba konsuliniam pareigūnui, kuris yra kompetentingas jo nuolatinėje arba faktinėje gyvenamojoje vietoje užsienyje, pateikia prašymą, kartu turi būti pateikiami dokumentai, įrodantys, kad užsienietis atitinka 10 straipsnio 1–3 dalyse nustatytas sąlygas, visų pirma medicininis pažymėjimas, iš kurio būtų matyti, kad jis neserga kuria nors iš šio įstatymo priede išvardytų ligų, ir teistumo (neteistumo) pažyma arba lygiavertis dokumentas, jei tas asmuo yra vyresnis nei aštuoniolikos metų.

Prašymo pateikimo data laikoma data, kai pateikti visi dokumentai, reikalaujami pagal 2004 m. liepos 16 d. Įstatymo dėl Tarptautinės privatinės teisės kodekso taikymo 30 straipsnį arba toje pačioje srityje taikomas tarptautines konvencijas.

Sprendimas dėl prašymo suteikti leidimą gyventi šalyje priimamas ir apie jį pranešama kuo greičiau ir ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo antroje pastraipoje nurodyto prašymo pateikimo datos. Sprendimas priimamas išnagrinėjus visus dokumentus.

Jei neįvykdyta 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta sąlyga, susijusi su pakankamomis pragyvenimo lėšomis, ministras arba jo įgaliotas asmuo, atsižvelgdamas į konkrečius užsieniečio, pas kurį asmuo ketina persikelti, ir jo šeimos narių poreikius, turi nustatyti, kokios pragyvenimo lėšos jiems reikalingos tam, kad nereikėtų finansinės valdžios institucijų paramos. Siekdamas nustatyti šią sumą, ministras arba jo įgaliotas asmuo iš atitinkamo užsieniečio gali pareikalauti visų reikalingų dokumentų ir informacijos.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ministras arba jo įgaliotas asmuo dėl prašymo nagrinėjimo sudėtingumo ir atlikdamas tyrimą, susijusį su *Burgerlijk Wetboek* (Civilinis kodeksas) 146a straipsnyje nurodytu santuokos sudarymu arba 10 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos 5 punkte nurodytos partnerystės sąlygomis, gali šį terminą pratęsti du kartus po tris mėnesius pagrįstu sprendimu, apie kurį turi būti pranešama pareiškėjui.

Pasibaigus šešių mėnesių nuo prašymo pateikimo datos terminui, kuris pagal penktą pastraipą prireikus buvo pratęstas, turi būti suteikiamas leidimas gyventi šalyje, jei sprendimo dėl prašymo nebuvo priimta.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 2013 m. spalio 24 d. X, turinti Afganistano pilietybę, Belgijos ambasadai Islamabade (Pakistanas) šeimos susijungimo pagrindu pateikė prašymą išduoti vizą, siekdama vykti pas, jos teigimu, sutuoktinį F. S. M., Afganistano pilietį, turintį pabėgėlio statusą Belgijoje.

14 2014 m. birželio 16 d. sprendimu *gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding* (Valstybės sekretoriaus deleguotasis asmuo prieglobsčio, migracijos, socialinės integracijos ir kovos su skurdu reikalams, Belgija) atmetė šį prašymą, motyvuodamas tuo, kad nebuvo įrodytas X ir F. S. M. santuokinis ryšys.

15 2014 m. liepos 24 d. pareiškėja pagrindinėje byloje apskundė šį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Užsieniečių ginčų taryba, Belgija). Šis teismas 2016 m. liepos 15 d. sprendimu šį skundą atmetė.

16 2016 m. rugpjūčio 22 d. pareiškėja pagrindinėje byloje apskundė tą sprendimą kasacine tvarka *Raad van State* (Valstybės Taryba, Belgija).

17 2018 m. kovo 13 d. sprendimu *Raad van State* (Valstybės Taryba) panaikino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo 2016 m. liepos 15 d. sprendimą. Savo sprendime *Raad van State* (Valstybės Taryba) iš esmės nusprendė, kad 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 12a straipsnio 2 dalyje numatyto termino praleidimas be išimčių reiškia leidimo atvykti ir apsigyventi šalyje suteikimą jo prašytojui, todėl pareiškėjai pagrindinėje byloje toks leidimas turėjo būti suteiktas nepaisant abejonių dėl jos santuokinio ryšio su F. S. M. Be to, *Raad van State* (Valstybės Taryba) grąžino bylą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nagrinėti iš naujo.

18 *Raad van State* (Valstybės Taryba) grąžinus bylą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, šis aiškina, kad yra saistomas *Raad van State* (Valstybės Taryba) 2018 m. kovo 13 d. sprendime pateikto išaiškinimo dėl 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 12a straipsnio 2 dalies taikymo. Vis dėlto, kadangi šia nuostata perkelta Direktyvos 2003/86 5 straipsnio 4 dalis, jam kyla abejonių dėl tokio aiškinimo atitikties šiai direktyvai.

19 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Teisingumo Teismas, 2018 m. birželio 27 d. Sprendime *Diallo* (C-246/17, EU:C:2018:499) aiškindamas 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančią Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančią direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004, p. 77, klaidų ištaisymai OL L 229, 2004, p. 35 ir OL L 197, 2005, p. 34), nusprendė, kad kompetentingos nacionalinės institucijos negali *ex officio* išduoti leidimo gyventi šalyje Europos Sąjungos piliečio šeimos nariams, kai yra pasibaigęs šioje direktyvoje numatytas tokio leidimo išdavimo šešių mėnesių terminas.

20 Šiomis aplinkybėmis minėtas teismas iš esmės pabrėžia, kad automatinis leidimo gyventi suteikimas trečiosios šalies piliečio šeimos nariams 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 12a straipsnio 2 dalyje numatytomis sąlygomis reiškia, kad, pirma, su šio piliečio šeimos nariais būtų elgiamasi palankiau nei su Sąjungos piliečio šeimos nariais, ir, antra, tai galėtų pakenkti Direktyvos 2003/86 tikslui nustatyti valstybių narių teritorijoje teisėtai gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams naudojimosi šeimos susijungimo teise sąlygas.

21 Šiomis aplinkybėmis *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Užsieniečių ginčų taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal Direktyvą 2003/86 – atsižvelgiant į jos 3 straipsnio 5 dalį ir tikslą nustatyti naudojimosi teise į šeimos susijungimą sąlygas – draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kuria remiantis šios direktyvos 5 straipsnio 4 dalis aiškinama taip, kad per nustatytą sprendimo priėmimo terminą nepriėmusios sprendimo nacionalinės institucijos leidimą gyventi šalyje atitinkamam asmeniui privalo išduoti *ex officio*, prieš tai nekonstatavusios, kad jis iš tikrųjų atitinka pagal Sąjungos teisę nustatytas leidimo gyventi Belgijoje sąlygas?“

Dėl prejudicinio klausimo

22 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyva 2003/86 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos per šešis mėnesius nuo prašymo dėl susijungimo su šeima pateikimo nepriėmusios sprendimo kompetentingos nacionalinės institucijos turi *ex officio* išduoti leidimą gyventi šalyje prašymą pateikusiam asmeniui, ir nebūtina iš anksto konstatuoti, kad jis iš tikrųjų pagal Sąjungos teisę atitinka sąlygas apsigyventi priimančioje valstybėje narėje.

23 Šiuo klausimu iš Direktyvos 2003/86 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos matyti, kad sprendimas dėl šeimos susijungimo prašymo turi būti priimtas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo to prašymo pateikimo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.

24 Pagal Direktyvos 2003/86 5 straipsnio 4 dalies trečios pastraipos antrą sakinį sprendimo dėl prašymo dėl šeimos susijungimo nebuvimo pasekmės turi būti nustatytos atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose.

25 Šiuo atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose numatyta implicitinio leidimo suteikimo tvarka, pagal kurią tuo atveju, jei sprendimas dėl šeimos susijungimo prašymo nepriimamas pasibaigus šešių mėnesių terminui, skaičiuojamam nuo to prašymo pateikimo datos, leidimas gyventi šalyje turi būti automatiškai išduodamas prašytojui be jokių išimčių.

26 Nors pagal Sąjungos teisę valstybėms narėms nedraudžiama nustatyti implicitinių sprendimų dėl prašymų tenkinimo ar leidimų išdavimo tvarkos, dar reikia, kad tokia tvarka nepakenktų Sąjungos teisės veiksmingumui (2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Diallo*, C-246/17, EU:C:2018:499, 46 punktas).

27 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors, viena vertus, Direktyva 2003/86 siekiamas tikslas yra skatinti šeimos susijungimą (2019 m. kovo 13 d. Sprendimo *E.*, C-635/17, EU:C:2019:192, 45 punktas), kita vertus, pagal šios direktyvos 1 straipsnį, siejamą su jos 6 konstatuojamąja dalimi, šia direktyva siekiama pagal bendrus kriterijus nustatyti materialines sąlygas, kuriomis įgyvendinama valstybių narių teritorijoje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių teisė į šeimos susijungimą.

28 Sąvoka „šeimos susijungimas“ apibrėžta Direktyvos 2003/86 2 straipsnio d punkte kaip valstybėje narėje teisėtai gyvenančio trečiosios šalies piliečio šeimos narių atvykimas ir gyvenimas toje valstybėje narėje, kad būtų išsaugota šeima, nepaisant to, ar šeimos santykiai atsirado prieš atvykstant tam gyventojui, ar jam atvykus.

29 Remdamosi Direktyvos 2003/86 4 straipsnio 1 dalį valstybės narės leidžia atvykti ir gyventi pagal šią direktyvą kai kuriems globėjo šeimos nariams, be kita ko, jo sutuoktiniui. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad šioje nuostatoje valstybėms narėms nustatomos tikslios pozityvios pareigos, kurias atitinka aiškiai apibrėžtos subjektyvios teisės, nes pagal šią nuostatą direktyvoje apibrėžtais atvejais valstybės narės įpareigojamos leisti tam tikrų globėjo šeimos narių susijungimą, neleidžiant joms naudotis savo diskrecija (2006 m. birželio 27 d. *Sprendimo Parlamentas / Taryba*, C-540/03, EU:C:2006:429, 60 punktas).

30 Vis dėlto, kalbant apie šeimos susijungimo prašymo pateikimo ir nagrinėjimo tvarką, Direktyvos 2003/86 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad prie šio prašymo pridedami dokumentiniai šeimos santykių įrodymai. Šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad „prireikus siekdamos gauti įrodymų, jog šeimos santykiai egzistuoja, valstybės narės gali apklausti globėją ir jo ar jos šeimos narius bei atlikti reikiamus tyrimus“.

31 Be to, kiek tai susiję su pabėgėlių šeimos susijungimu, iš Direktyvos 2003/86 11 straipsnio 2 dalies matyti, kad, kai pabėgėlis negali pateikti oficialių dokumentinių šeimos santykių įrodymų, atitinkama valstybė narė atsižvelgia į kitus šių ryšių buvimo įrodymus.

32 Iš to išplaukia, kad kompetentingos nacionalinės institucijos turi išnagrinėti šeimos santykių buvimą, kurį nurodo globėjas arba atitinkamas jo šeimos narys, su kuriuo susijęs prašymas dėl šeimos susijungimo.

33 Taigi kai prašymas dėl šeimos susijungimo yra priimtinas, atitinkama valstybė narė leidžia atvykti globėjo šeimos nariui ir išduoda jam pirmąjį leidimą gyventi šalyje pagal Direktyvos 2003/86 13 straipsnio 2 dalį.

34 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad kompetentingos nacionalinės institucijos, prieš leisdamos susijungti šeimai pagal Direktyvą 2003/86, privalo konstatuoti, kad tarp globėjo ir trečiosios šalies piliečio, dėl kurio pateiktas prašymas dėl šeimos susijungimo, yra atitinkami šeimos santykiai.

35 Šiomis aplinkybėmis minėtos institucijos negali išduoti Direktyva 2003/86 grindžiamo leidimo gyventi šalyje trečiosios šalies piliečiui, kuris neatitinka šioje direktyvoje nustatytų jos išdavimo sąlygų (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Diallo*, C-246/17, EU:C:2018:499, 50 punktą).

36 Šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 17 ir 25 punktų, pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus kompetentingos nacionalinės institucijos be išimčių privalo išduoti prašymą dėl šeimos susijungimo pateikusiam asmeniui Direktyva 2003/86 grindžiamą leidimą gyventi šalyje pasibaigus šešių mėnesių terminui, skaičiuojamam nuo minėto prašymo pateikimo dienos, net iš anksto nekonstatavusios, kad prašytojas iš tikrųjų atitinka Direktyvoje 2003/86 numatytas leidimo gavimo sąlygas.

37 Tokiais teisės aktais, kiek pagal juos asmeniui, neatitinkančiam Direktyvos 2003/86 sąlygų, leidžiama išduoti šia direktyva pagrįstą leidimą gyventi šalyje, pažeidžiamas šios direktyvos veiksmingumas ir prieštaraujama jos tikslams.

38 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Direktyva 2003/86 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos per šešis mėnesius nuo prašymo dėl susijungimo su šeima pateikimo nepriėmusios sprendimo kompetentingos nacionalinės

institucijos turi *ex officio* išduoti leidimą gyventi šalyje prašymą pateikusiam asmeniui, ir nebūtina iš anksto konstatuoti, kad jis iš tikrųjų pagal Sąjungos teisę atitinka sąlygas apsigyventi priimančioje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos per šešis mėnesius nuo prašymo dėl susijungimo su šeima pateikimo nepriėmusios sprendimo kompetentingos nacionalinės institucijos turi *ex officio* išduoti leidimą gyventi šalyje prašymą pateikusiam asmeniui, ir nebūtina iš anksto konstatuoti, kad jis iš tikrųjų pagal Sąjungos teisę atitinka sąlygas apsigyventi priimančioje valstybėje narėje.

Parašai.